

ПРОПОЗИЦІЇ

до проекту Програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року (щодо технічного регулювання*)

* Ці пропозиції стосуються господарств середнього розміру з високою соціально-економічною роллю та всіх блоків у визначенні С.М.Кваші: "в процесі виробництва, на ринку, імпортно-експортні операції або функціонально"

Загальні зауваження

1. Перед тим, як конкретизувати пропозиції, було б доцільно визначитися із змістом поняття "технічне регулювання" та зазначити загальні проблеми, які існують в цій сфері.

На сьогодні у сфері технічного регулювання діє Закон України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності" <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3164-15>, в якому визначається, що: **технічне регулювання** – це правове регулювання відносин у сфері встановлення, застосування та виконання обов'язкових вимог до **продукції** або пов'язаних з нею **процесів, систем і послуг, персоналу та органів**, а також перевірка їх дотримання шляхом оцінки відповідності та/або ринкового нагляду, а **технічний регламент** – це **закон** України або нормативно-правовий акт, прийнятий Кабінетом Міністрів України, у якому визначено характеристики **продукції** або пов'язані з нею **процеси чи способи виробництва**, а також вимоги до послуг, включаючи відповідні положення, дотримання яких є обов'язковим. Він **може** також містити вимоги до термінології, позначок, пакування, маркування чи етикетування, які застосовуються до певної продукції, процесу чи способу виробництва.

2. Тема технічного регулювання є досить гострою, оскільки саме проблеми нездатності вітчизняних підприємств виконати вимоги ЄС у сфері технічного регулювання стали одним із важелів, який вплинув на прийняття рішення про відстрочення євроінтеграції.

3. З боку керівників підприємств сьогодні відсутнє розуміння необхідності розробки корпоративних стандартів продуктів та послуг, документування технологічних та управлінських процедур. Керівники підприємств сьогодні рішуче відкидають пропозиції щодо розвитку корпоративної документації, вважаючи їх зайвою витратою часу і ресурсів.

4. Зі свого боку держава регулярно опікується розвитком сфери технічного регулювання. Однак нерідко при цьому переходить межі і безпосередньо втручається у сферу безпосередньої компетенції суб'єктів господарювання. Це загострює суспільно-політичну і економічну ситуацію.

5. Ситуація у сфері технічного регулювання лишається незбалансованою. З одного боку є нерозуміння і небажання з боку керівників господарств розвивати технологічні і управлінські процеси, які мають супроводжуватися відповідним документуванням, з іншого – намагання влади встановити систему параметрів для технічного регулювання виробничих процесів і заповнити ринки послуг із розробки корпоративної документації підприємств своїми "кишеньковими" фірмами.

6. Обговорення теми технічного регулювання **виключено в площині скорочення регулятивного впливу держави матиме наслідком блокування сучасного технологічного розвитку підприємств і подальшу втрату їх конкурентоздатності.**

7. Для нормалізації ситуації у сфері технічного регулювання потрібно віднайти баланс між стимулюванням технологічного розвитку підприємства і регулюванням такого розвитку з боку держави.

8. Відновлення балансу в царині технічного регулювання можливе через наступні кроки:

а) підвищення обізнаності керівників господарств у сфері забезпечення конкурентоздатності, у тому числі через запровадження освітніх програм для суб'єктів підприємницької діяльності, особливо у сільській місцевості та створення системи консультацій для суб'єктів підприємницької діяльності, особливо у сільській місцевості, на постійній основі (пп. 10, 11 Матриці)

б) розвиток повноцінного ринку надання послуг із розвитку корпоративної технологічної продукції, у тому числі за рахунок стандартизованих продуктів, у тому числі через електронну систему "Аграрний центр. Комунікація" як ринкова протипага намаганням влади заповнити ринок "кишеньковими" надавачами послуг

в) оптимізація системи технічного регулювання на державному рівні (в системі координат Матриці: пп. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 оптимізація дозвільної системи, оптимізація ліцензійної діяльності, оптимізація системи адміністративних послуг (у тому числі з кардинальним підвищенням їх якості), оптимізація державного регулювання щодо започаткування бізнесу і виходу з бізнесу, оптимізація системи державного контролю (у тому числі митного), оптимізація державного втручання у регулювання діяльності агробізнесу – і все це в режимі гармонізації технічного регулювання з кращими світовими практиками і запровадженням ефективної системи моніторингу (п. 8 Матриці)

г) координація розвитку (у тому числі темпів розвитку) корпоративних стандартів і технічної документації та технічного регулювання, у тому числі через режими та механізми саморегулювання бізнесу (п.7.1. Матриці), у тому числі з встановленням ефективної системи моніторингу (п.9 Матриці)

Пропозиції АСУ у сфері земельних відносин - надано в Таблиці 1.

Пропозиції АСУ у сфері фінансово-кредитної політики - надано в Таблиці 2.

Пропозиції АСУ у сфері технологічного розвитку - надано в Таблиці 3.

Пропозиції АСУ у сфері підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції та розбудови ринкової інфраструктури в напрямках сільгосптехніки, рослинництва, тваринництва, розвитку логістичної інфраструктури наведено в таблиці 4.